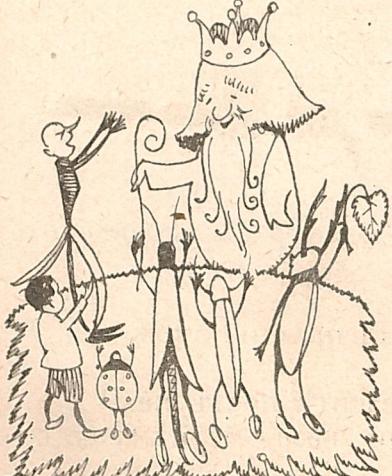


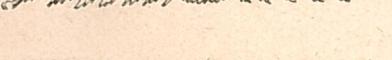
Никой да не дига гласъ,
 Никой нищо да не пита.
 Тукъ сме всички — между насъ
 Царя ще избира свита.



Най-подире, куцъ и старъ,
 Стига важно Царь Гжбарь,
 Поздрави ги отдалече,
 Проговори и отсъче:
 — „Чухъ ви пѣснитѣ въвъ хоръ.
 Пѣсеньта ви е любима,
 Ала въ тоя вашъ съборъ
 Не намирамъ редъ да има.



Зная: вий сте съ божи даръ,
 Ала азъ съмъ Царь Гжбарь —
 Нѣмамъ свита, нѣмамъ зѣби;
 И се храня съ медъ и гѣби;
 И за пѣснитѣ ви днесъ
 Отговоренъ е Щуреца,
 А пѣкъ свитата ми съ честь
 Ще предвожда Скакалеща“.



Викнаха тогава съ жарь:
 — Да живѣе Царь Гжбарь!
 А следъ него вече свита
 Тръгна весела, честита.
 Бѣхъ въвъ свитата и азъ,
 Надариха ме богато
 И живѣя оттогасъ
 Въ малка кѫщишка отъ злато.

И. Стубель.